

18de zondag door jaar B

Joh. 6, 24-35

Er is een spreekwoord wat zegt: “Wie om 101 dingen God heeft leren danken weet ook dat hij Hem alles mag vragen.” En God dingen vragen doen we misschien wel vaker dan we zo direct denken. Blader eens door het intentieschrift in een Mariakapel of in een ziekenhuis: heel veel vragen. “Laat die of die beter worden”, “steun mijn kleinkinderen in hun examen”, “laat de ruzie over gaan” enz.

Is daar iets mis mee? Nee, helemaal niet. Als... we ook om 101 dingen hebben leren danken. Want anders dreigt God een soort kauwgomballenautomaat te worden: als we er maar iets instoppen, dan komt er ook iets uit en verder kunnen we Hem gewoon laten staan tot wij vinden dat we Hem weer nodig hebben.

Ze zoeken Mij om de verkeerde reden, zegt Jezus vandaag: “Niet omdat gij de tekenen gezien hebt zoekt ge Mij, maar omdat gij van de broden hebt gegeten tot uw honger was gestild” (het gaat dan over de broodvermenigvuldiging). Ze zijn kortzichtig en Jezus zal proberen hun verder te leren kijken dan hun neus lang is: ze moeten die broodvermenigvuldiging juist begrijpen, niet als een handig trucje tegen knagende magen.

Hij heeft het over “ander brood”, dat niet vergankelijk is: daar moeten ze werk van maken. En als dan de vraag komt hoe ze dat moeten doen, volgt een wat raar antwoord: “Dit is het werk dat God u vraagt: te geloven in Degene die Hij gezonden heeft.” Met andere woorden: het gaat niet alleen of niet zozeer om de wonderen die Hij doet, om de kunstjes die Hij laat zien, maar om geloof in Hem. Dat is natuurlijk best veel gevraagd, dus is het ook logisch dat de mensen vragen om een teken: wie zulke eisen stelt moet die ook kunnen staven. En weer zoeken ze het dan in een wonder: “Wat voor teken doet Gij dan wel waardoor wij kunnen zien dat wij in U moeten geloven?” Eigenlijk is dat heel modern: ze willen een garantiebewijs van Jezus’ echtheid. Mozes had destijds zoiets afgeleverd: hij had gezorgd voor het manna in de woestijn. Daarom was hij geloofwaardig. Dus moet Jezus ook zoiets afleveren.

Jezus krijgt het er een beetje van op z'n heupen en wijst hun terecht: wat Mozes gegeven heeft was niet het brood uit de hemel, maar gewoon aards voedsel wat vergaat, wat een paar uur later opnieuw honger met zich meebrengt. “Het echte brood wat uit de hemel is neergedaald ben Ik”, zegt Hij dan.

Daarmee raakt Hij iets heel moois aan. Namelijk: ieder mens, ongeacht leeftijd of afkomst of wat dan ook, zoekt in zijn of haar leven naar blijvend geluk. En ondanks alle “modern manna” wat we hebben: het geld wat we verdienen, de luxe die we kunnen kopen, de reizen die we maken enz., ondanks dat alles stilt dat niet blijvend onze honger naar geluk. Dat is een honger die alleen God kan stillen: “Ik ben het brood des levens: wie tot Mij komt zal geen honger meer hebben.” Of zoals St. Augustinus ooit schreef: “Mijn hart is onrustig Heer, totdat het rust vindt in U.”

Als ge dat weet, wat is dan het probleem? Ge zou denken dat de kerken dan morgen terug vol zouden zitten. Ja, maar Jezus' brood wordt niet vanzelf in uw mond gestopt zoals het manna wat vanzelf uit de hemel viel: er is geloof voor nodig. Het volstaat niet om uw mond open te doen, ge moet vooral uw hart openen. En misschien zoeken mensen de dag van vandaag wel op heel veel plaatsen, behalve hier...

Het brood waar Jezus het vandaag over heeft geeft veel meer dan wat het manna van Mozes gaf of het brood bij de wonderbare broodvermenigvuldiging: dat waren slechts tekens, geen doelen op zich. Het brood waar Hij het vandaag over heeft is van een andere, meer geestelijke orde: het is het geloof in Hem.

Al degenen die van het manna in de woestijn gegeten hebben, zijn gestorven: geen één kwam aan de overkant van de Jordaan. Het brood waar Jezus het vandaag over heeft, geeft leven voorgoed: het voedt over de dood heen. Jezus als de "nieuwe Mozes" neemt iedereen mee over de rivier naar het Beloofde Land, Hij laat niemand verloren gaan.

Dat geloven in Jezus is meer dan een overtuiging. Het is zelfs meer dan alleen maar iets wat we geestelijk doen: ons lichaam wordt er ook in betrokken. Daarom geeft Hij zichzelf ook aan ons als Brood. En daarvan eten, het ter Communie gaan, *communio* met Hem hebben maakt daar wezenlijk deel vanuit. Daarom ook dat christen al vanouds de maaltijd des Heren vieren en dat vanaf het begin gezegd wordt: hier ontbreken is niet goed. Want in een christen die zich niet regelmatig voedt met God, sterft diezelfde God een langzame dood zodat zo iemand uiteindelijk op z'n honger blijft zitten. Amen.

Johan Goris, pastoor